

give overordentlig gunstige Resultater. En lignende Forsøgsmark eksisterer derimod ikke ved Ringkøbing Fjord, og det vil tage Tid baade at indrette den og høste Erfaring paa det Grundlag. Ligeledes vilde det være rimeligt, at man søgte at vinde Erfaringer med Hensyn til, hvorvidt det Græs, der vokser, hvor der har været Saltvandsoversvømmelser, og det, der vokser paa Ferskvandsenge, er mest gyldigt for Landbruget. Her vil, efter hvad jeg kan indse, heller ingen teoretisk Forhaandsbetragtning være tilstrækkelig, og jeg forudsætter, at man meget let vil komme til at kræve Tid for at kunne give et fyldestgørende Svar. Paa den anden Side mener jeg, at skulde man havne i Tanken om at gøre Udløbet ved Gødelen til den endelige Løsning, vil ogsaa dette kræve ikke alene en teoretisk Forhaandsbetragtning, men tillige praktisk Erfaring, nemlig om, hvorvidt dette Løb i det hele og store vil holde sig uden Beskyttelse som en god Afvanding for hele Ringkøbing Fjord og som et nogenlunde tilfredsstillende Sejlløb og endelig holde sig, rent teknisk, nogenlunde paa samme Sted, saaledes at det, om end det maatte vandre noget mod Syd, uden større Bekostninger, ganske ligesom det gamle ved Nymindegab, kan flyttes imod Nord igen. Dette Spørgsmaal kan, efter hvad jeg tænker mig, absolut ikke helt afgøres ad teoretisk Beregnings Vej.

Der foreligger altsaa blot for disse to Punkters Vedkommende en Grund til at lade den praktiske Erfaring tale, som bevirker, at i alt Fald mit Parti og jeg maa sige, at selv om vi stemmer for det foreliggende Lovforslags § 3 med Terminen: Udgangen af Aaret 1915, maa vi dog paa Forhaand erklære os villige til at give Kommissionen Tid og Ro til yderligere at arbejde Sagen igennem, hvis det skulde kræves. Hvad der maa ønskes i denne Sag, er nemlig, at Lovgivningsmagten, naar den næste Gang kommer til at staa overfor dette store Problem, maa kunne have den højest mulige Garanti for at gribe rigtigt. Det er vel utænkeligt andet, end at den Kommission, som forhaabentlig faar Lovgivningsmagtens indirekte Godkendelse i Dag eller i de nærmeste Dage, maa ende med at foreslaa os noget positivt og bestemt. Det er selvfølgelig uundgaeligt, at det, den foreslaar paa et eller andet Punkt og maaske paa flere Punkter, virker utilfredsstillende; ingen skal komme og fortælle mig, at man kan naa det absolut rigtige i Spørgsmaalet: Afløbsforholdene ved Ring-

købing Fjord. Men med Hensyn til det, vi kan naa, maa Lovgivningsmagten ønske, at Kommissionen har haft Lejlighed til at gennemblade Kortene for bagefter at kunne lægge dem paa Bordet her, saaledes at vi alle kan se til Bunds i dem. Vi ønsker den højest mulige Garanti, men det vil alt-saa efter min Mening sige, at Vedtagelsen af Lovforslaget ikke i mindste Maade fra nogen Side maa betyde en Forhaandsdiskontering af et bestemt Resultat; den maa betyde, at man stiller Kommissionen og Regeringen fuldkommen frit. I denne Tanke, med denne bestemte Forudsætning og dette bestemte Blik paa dette Stykke Lovgivningsarbejde skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Tinget at stemme for Lovforslaget.

Wulff: Da det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), som ved tidligere Lejligheder har repræsenteret vor Gruppe i Udvalget angaaende Hvide Sande, i Dag er forhindret ved Sygdom i at være til Stede, skal jeg i hans Sted og paa Gruppens Vegne gøre nogle Bemærkninger, idet jeg efter at have konfereret med det ærede Medlem holder mig saa tæt op til hans Tankegang, som jeg kan.

Den Sag, der her er Tale om, er i det hele taget ikke meget fornøjelig, fordi Rigsdagen og andre i Forening eller hver for sig i den har gjort en Række Fejlgreb, der har tilvejebragt de Resultater, som vi alle kender, og som har foraarsaget Staten meget betydelige Udgifter. Det første Fejlgreb var, at man byggede en Kanal ved Hvide Sande uden at forsyne den med den nødvendige Kystbeskyttelse. Det næste Fejlgreb fandt Sted, da Ministeriet veg tilbage for at følge det Forslag, som var stillet af de fem Vandbygningsingeniører, og i Stedet for søgte at skaffe den nødvendige Kystbeskyttelse efter Forslag fra en senere nedsat Kommission, i hvilken der sad særlig sagkyndige Mænd, men gjorde det saaledes, at man ogsaa den Gang havde Uheld med sig. Naar Forsøget mislykkedes, var det, fordi Forhandlingerne trak saa længe ud, at Arbejderne først kunde paabegyndes saa sent paa Aaret, at der ikke blev tilstrækkelig Tid til at fuldføre dem. Strømløbet blev indsnævret, inden den nødvendige Bundbeskyttelse var tilvejebragt, og da man forsøgte at retablere det udførte Arbejde, mislykkedes det atter, vistnok af samme Grund. Senere har Ministeren og Udvalget været paa Stedet, og alle Medlemmer